

holdt dernæst Thinget, at naar man forbedrede Localiteterne, vilde Kunsten tage et stort Opfoing, og spæde dertil, at det var ganske aabenbart, at den flette Indretning ved det gamle Theater paaførte en Mængde Udgifter, som vilde spares, dersom man fik nye Localer. Spar som melighed er tiltaler os Alle; i dette Punkt stode vi derfor fuldkommen enige med Ministeren. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) spæde hertil den Betragtning, at naar vi gæve Theatret 50,000 Rbd. aarligt til at holde Huus med, saa vidste det, hvad det havde at rette sig efter, og holdt det ikke godt Huus med disse 50,000 Rbd., saa maatte det gaae fallit, hvilket ogsaa var en Udfigt, der maaskee tilfalte adskillige Medlemmer. Resultatet blev, at man gik ind paa den nye Ordning, og Resultatet er blevet, at den nye Orden bliver dyrere med hvert Aar. Det var nu slaaet fast, at der skulde heds 50,000 Rbd. aarligt til Theatret, og kunde det ikke komme ud dermed, maatte det gaae „fallit“; det skulde selv holde Huus med disse Penge; selv raade derover, og Rigsdagens Tilshyn med Bevillingen af de enkelte Udgifter skulde falde bort; men det skulde som sagt komme ud af det med disse 50,000 Rbd. Vi have imidlertid nu seet, at der er givet hyderligere 15,000 Rbd. til, og der er ingen Tvivl om, at vi nok komme til at give mere. Under Forhandlingen dengang tillod jeg mig at rette et Spørgsmaal til den tidligere ærede Kultusminister, som jeg troer saa temmelig fremhævede det, hvorpaa det da i Diebliffet kom an. Jeg spurgte: Dersom Theatret ikke kan komme ud af det med de 50,000 Rbd., men der for et Aar bliver Underbalance, hvorledes skal man da gaae frem? Skal Ministeren betale Underbalancen, eller hvem skal betale den? Svaret blev, at Staten vel maatte betale Underbalancen, og derved blev det saa staende. Efterat nu den høitærede Kultusminister idag har htræet sig saaledes, som han har, om Theatrets hele Stilling, saa antager jeg, at enhver af de ærede Herrer, der endnu maatte være i nogen Verusfæstelse, fremkaldt ved de Forhaabninger, man fremkaldte dengang, da den frie Raadighed blev tilstaaet Theatret, ere blevne fuldkommen ædrue, saa at de ville see, at vi

ikke slippe med, hvad dengang blev bestemt; der er allerede siden gjort gode Fremskridt i Forlangenderne om større Tilskud, og Fordringerne vilde voxe. Der er nu først den Fordring, at Sorø Akademi skal eftergive de 200,000 Rbd. det har tilgode; bagefter den kommer Fordringen om Fuldførelsen af Theaterbygningen, som vel ogsaa vil koste et Par Hundrede Tusinde Rigsdaler, og nu komme vi til hyderligere Pensionsberettigelse, og jeg troer ikke, at vi slippe derfor. I et Punkt er jeg enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), nemlig deri, at man udsætter nu at tage en Beslutning, der kan præjudicere Fremtiden, indtil Sagen ligger for som et Hele, saa at man veed, hvad der fordrer; lad os saa see at affinde os paa bedst mulige Maade, — fremfor Alt ikke gjøre os nogen Illusion.

S. M. Petersen: Med Hensyn til den sidste Bemærkning, vi hørte af den ærede Taler, der nu satte sig, kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Frygt for, at denne Sag aldrig vil komme til at ligge for som et Hele. Jeg er bange for, at man med smaa Skridt og smaa Forsøg bringer os ind paa den Bane, vi ikke vilde ind paa, og at vi ikke vilde vide, hvorhen vi ere komne, førend det er for sildt; saaledes staaer det i det Mindste for mig, og naar man vil sammenholde Alt, hvad der foreligger med Hensyn til Theaterbevillingerne i de senere Aar, vil man see, at det er gaaet saaledes til. Naar man holder sig til de Udtalelser, der have fundet Steb, og jeg sigter her navnlig til de høitærede Ministres, saa kan jeg ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende, og jeg skal gjerne tilstaae min Brøde, har følt mig skuffet, og det er fornemmelig positive Udtalelser af den høitærede Minister, der have foranlediget det; det er Tilfældet, og det kunne bestemte Data udvise, naar man vil slaae op i Rigsdagstidenden, hvor Forhandlingen om Theatret findes. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde den Bemærkning, at den kjøbenhavnske Commune ikke har viist synderlig Lyst til at hde Tilskud til det kongelige Theater. Men hvorfor skulde den ogsaa gjøre det, saalænge Staten viser sig villig til at give Alt, hvad der forlanges. Først naar